

Частина перша

НЕЙМОВІРНІ ПРИГОДИ
ПРАБАБУСИНОВОГО ПОДАРУНКА

РОЗДІЛ ПЕРШИЙ,

у якому Михась знаходить підозрілий пакунок

Михась прокинувся в неділю зранку і не повірив своїм очам: біля дверей його кімнати стояв величезний подарунковий пакунок блакитного кольору із закріпленими на ньому повітряними кульками. Деякі були напівпрозорими, з блискітками всередині, інші — насиченого відтінку «металік». Хлопчик протер очі, аби пересвідчитися, що йому це не наснилося.

— Овва! — вигукнув із захватом, коли пакунок нікуди не зник. — Але ж день народження у мене вже був минулого місяця... Чи сьогодні якимось іншим святом з подарунками? Наче ні... Не Миколая, це точно. А до Нового року взагалі довго... Ма-а-а-ам! Мамо-о-о-о!

Мама забігла в кімнату Михасика із зубною щіткою в руці та піною від пасти навколо рота:

— Фо трафioсь, фонeфкo?! — піна таки ляпнула на підлогу. — Фо фтаoфь?

— Мамусю, поглянь, — намагався бути спокійним Михась, вказуючи на сюрприз, — що це може бути?

Мама й сама здивувалася:

— Зафекай, я закінфу фифтити фуби.

Мама впоралася буквально за двадцять секунд. Повернувшись до сина в кімнату, однією лівою набрала номер Михасикового тата:

— Любий, привіт. Ти сьогодні поїхав у відрядження так раненько, що ми й не бачились. А-а-а... Ти у Михайловій кімнаті, може, щось залишав? Ні? Ніякого сюрпризу чи... подарунка? Повітряні кульки?.. Та просто так питаю, нічого не трапилося. Правда-правда. Просто цікавлюся, — мама вирішила поки що не розповідати про пакунок, аби татко даремно не хвилювався. — Ну гаразд, гарного тобі дня, коханий. І я тебе! Бувай.

— Мам, ну можна я просто розпакую?! Можна? Можна?.. — втрачав витримку Михась.

Мама попросила зачекати і зателефонувала хлопчиковим дідусю та бабусі, які жили аж на іншому кінці міста. Після них набирала одного за одним: дядька Петра, тітку Евеліну, хрещену Вікулю, племінника Олександра. Але ніхто з них не залишав для Михасика цей загадковий пакунок!

— Ну гаразд, синку, домовмося так, — здалася мама. — Дамо спершу обнюхати пакунок сусідському шнауцеру Рідлі. Пані Ванда саме розповідала мені нещодавно, що цуцик у них тренований, уміє розпізнавати небезпечні речовини на запахом.

Здавалося б: чого так непокоїтися через блакитний подарунковий папір і гелієві кульки?

Проте Михасикові й самому стало трішечки лячно, адже якщо ніхто зі своїх подаруночок не приносив, то де ж він узявся?..

Хто його залишив у кімнаті, а головне — коли? І най-найголовніше: що ж усередині?

Пані Ванда з квартири навпроти саме була вдома й одразу ж погодилася долучити до «розслідування» свого песика Рідлі: цікаво все-таки, та й буде про що розповісти ввечері чоловікові. До того ж сусіди будуть винні послугу.

Проте пані Ванда наполягла, щоб пакунок доставили до її вітальні: мовляв, Рідлі краще зорієнтується в середовищі зі звичними для нього запахами і безперешкодно обнюхає новий предмет.

Мама разом з Михасиком обережно підняли пакунок із підлоги: кілограми три-чотири, не менше. Кульки запружинили на мотузочках і почали битися об стелю, блискітки всередині затанцювали.

— Михасю, синку, ти відчиняй по черзі всі двері на моєму шляху і притримуй їх, щоб не зачинилися перед носом, а я потихеньку нестиму пакунок до вітальні пані Ванди, — скерувала трохи розгубленого хлопчика мама.

Песик Рідлі побачив у руках сусідки дивний об'єкт ще в коридорі. Він вибіг крізь відчинені Михасиком двері й застрибав довкола мами, ніби благаючи погратися з ним, крутився під ногами, погавкував на кульки, що стрибали й смикалися в такт крокам. Мама навіть перечепилася об волохатого шнауцера, але зуміла відновити рівновагу і не впала. Михасикові в ту мить аж подих перехопило: а що коли в пакунку щось крихке й цінне, і воно розіб'ється?! Та й мама вмить зблідла: а що коли там щось вибухонебезпечне, й воно бабахне від удару об підлогу?! Пані Ванда теж налякалася: а що коли то якась

фарба чи рідина, котра забруднить їй килимок біля дверей і стіни коридору?!

Із думкою про чистоту квартири пані Ванда хутко принесла з кухні відріз клейонки і застелила ним підлогу у вітальні:

— Сусідонько, кладіть це ваше «свято» на підстилочку, хтозна, що воно там, усередині.

Рідлі одразу налетів на блакитний папір: роздивлявся й обнюхував, але дивні кулі вгорі його відволікали, і песик не міг сконцентруватися. Пані Ванда зрозуміла, що собака трохи розслабився за місяць без дресувань, і суворо подала першу-ліпшу команду, яку згадала:

— Рідлі! Шукати!

Це не подіяло.

Урешті Михасик здогадався відрізати кульки, які не на жарт відволікали шнауцера. І справді: щойно вони зникли за зачиненими дверима балкона, як Рідлі перестав бавитися і з усією серйозністю вдарив по пакунку лапою, дзвінко гавкнувши.

— Пані Вандо, що це означає? — запитав Михась.

— Та якби ж я знала, синку. Я жодного разу не ходила на дресування, то мій чоловік уміє оці всі команди давати. Рідлі, шукати! Що там?! Що там, волохатику? Сидіти! Служити!

Песик тим часом поводився так, ніби просив ласощів: бив лапою то по пакунку, то по підлозі, пускав слину і раз по раз коротко пригавкував.

— До-о-обре, пані Вандо, якщо Рідлі поводитьься так, гм, грайливо і не натякає нам на небезпеку, я почну розпаковувати папір, — нарешті зважилася мама й обережно надірвала подарункову упаковку. Михась захотів допомогти, але йому наказали чекати на відстані.

ЗМІСТ

ЧАСТИНА ПЕРША. Неймовірні пригоди прабабусиноного подарунка.....	5
<i>Розділ перший, у якому Михась знаходить підозрілий пакунок.....</i>	<i>6</i>
<i>Розділ другий, у якому підозрілий подарунок виявляється апгрейднутим</i>	<i>11</i>
<i>Розділ третій, у якому Коровай працює в пекарні.....</i>	<i>16</i>
<i>Розділ четвертий, у якому стається непередбачуваний провал</i>	<i>22</i>
<i>Розділ п'ятий, у якому за нашим героєм женеться в темряві невідомий монстр</i>	<i>27</i>
<i>Розділ шостий, у якому наш герой пізнає собаче життя.....</i>	<i>31</i>
<i>Розділ сьомий, у якому Коровай здійснює свою мрію.....</i>	<i>36</i>
ЧАСТИНА ДРУГА. Надсекретний секрет вай-фаю	43
<i>Розділ перший, у якому з'являється Марійка Кюрі.....</i>	<i>44</i>
<i>Розділ другий, у якому ми знайомимося з дивовижами Марійчиної майстерні.....</i>	<i>50</i>
<i>Розділ третій, у якому Марійка Кюрі робить відкриття</i>	<i>55</i>
<i>Розділ четвертий, у якому Коровай отримує вай-фай</i>	<i>62</i>
<i>Післямова, у якій настає Нарру Енд :)</i>	<i>67</i>